

בית משפט השלום בבאר שבע

17 אפריל 2019

ת"פ 18-09-44162 מדינת ישראל נ' גרוסמן(עציר)

בפני כב' השופט איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה

המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רומן זילברמן

נגד

הנאשם

אלכסנדר גרוסמן (עציר) – בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אסף דוק

1
2
3
4
5

פרוטוקול

גזר דין

6

ההרשעה

7 1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר דיוני ולאחר הודאתו בכתב האישום המתוקן בשלישית, בעבירה
8 של תקיפה סתם כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ב) בחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק
9 העונשין"] וכן בשתי עבירות איומים, לפי סעיף 192 בחוק העונשין.

10 2. ברקע האירועים, קשר זוגי שנוהל לסירוגין בין הנאשם לבין המתלוננת אשר לה שתי בנות
11 קטינות מקשר אחר [להלן: "הקטינות"]. על רקע קושי נפשי של המתלוננת, היא מסרה את
12 הקטינות באופן זמני לשירותי הרווחה.

13 ביום 25.9.2018 בשעות הערב, על רקע מסירת הקטינות לרווחה, שלח הנאשם למתלוננת מספר
14 הודעות טקסט מאיימות באמצעות הטלפון ובהן רשם את הדברים הבאים בכוונה להפחיד את
15 המתלוננת בפגיעה בגופה: "עוד כמה שעות הנשמה שלך לא בעולם הזה", "יבוא לך בראש
16 פצצה, דע לי זה אני!", "את מתה! בלי קשר איך אני אחזיר אותם!!!", "אני לבד יודע יהיה
17 בלאגן גדול היום".

18 בהמשך להודעות, הגיע הנאשם כשהוא רכוב על אופניו לדירת אמה של המתלוננת, שם שהו ביחד
19 עם המתלוננת גם אמה ואשה נוספת. המתלוננת ראתה את הנאשם דרך החלון ואז סגרה את
20 החלון ואת הדירה במפתח אולם הנאשם דפק בחוזקה על הדלת, צלצל בפעמון ובעט ברגלו בדלת
21 הדירה. בהמשך, בתוך הדירה כשנודע לנאשם כי הקטינות נמסרו, הוא לקח מהמתלוננת פחית
22 משקה שאחזה בה וחבט בראשה מספר פעמים עם הפחית עד שהפחית נמעכה ותכולתה נשפכה
23 על ראשה ועל בגדיה של המתלוננת ועל קיר הדירה והרצפה. בהמשך חבט הנאשם במתלוננת
24 באגרוף ואף ירק לעברה אך לא פגע. אמה של המתלוננת ביקשה מהנאשם לצאת מהדירה
25 וכשהנאשם היה בדרכו החוצה, הוא פנה למתלוננת ואמר כי היא יכולה להזמין משטרה וכי אינו
26 מפחד ואף הוסיף ואיים עליה שיפגע בה בכך שאמר לה כי אם לא תחזיר את הילדים, יגיע ביום
27 שלמחרת, ייקח סכין ויהרוג אותה, וזאת כדי להפחידה.

בית משפט השלום בבאר שבע

17 אפריל 2019

ת"פ 44162-09-18 מדינת ישראל נ' גרוסמן(עציר)

3. תחילה נקבע התיק להוכחות, אולם ביום 12.3.2019 התקיים דיון מקדמי בפני כב' השופטת
הבכירה שוש שטרית במסגרתו תוקן כתב האישום, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום
המתוקן בשנית והתיק נקבע בפניי לטיעונים לעונש ליום 20.3.2019. ביום זה טענו הצדדים לעונש
ואף הביאו ראיות וכאשר ניתנה לנאשם ההזדמנות לומר את דבריו, ביקש לחזור בו מההודאה
בטענה שכופים עליו להודות. בית המשפט הפנה את הצדדים בחזרה לכב' השופטת הבכירה שוש
שטרית שהרי בפניה הודה הנאשם וביום 4.4.2019, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים, קיבלה כב'
השופטת הבכירה שוש שטרית את בקשת הנאשם לאפשר לו לחזור בו מההודאה וביטלה את
הכרעת הדין. באותו יום הופיעו בפניי הצדדים ובמקום לתת מענה חדש, הציגו שוב הסדר דיוני
במסגרתו תוקן שוב כתב האישום (בשלישית) והנאשם הודה בו והצדדים חזרו על טיעוניהם
לעונש שכעת הנאשם לא חזר בו מההודאה.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. עדות המתלוננת
המתלוננת התייצבה בבית המשפט וביקשה תחילה להעיד על אירועים נוספים, אולם לאחר שבית
המשפט ביקש ממנה להתמקד רק באירוע נשוא כתב האישום, היא העידה שכתוצאה מהאירוע
ירדה לה הראייה, כואב לה הראש, היא נזקקת למשקפיים והיא נוטלת כדורים חזקים לטיפול
בכאבים בגופה, והכל בשל הנזקים שגרם לה הנאשם, לרבות נזקים נפשיים שמנעו ממנה לצאת
מהבית כחמישה חודשים. המתלוננת העידה בבכי כי מבחינתה עברה גיהנום והיא לא האמינה
שהנאשם ירים עליה ידיים ויאיים עליה. לדבריה הוא מסוכן לציבור ולה עצמה. בחקירה נגדית,
נשאלה ע"י הסניגור לגבי אירועים נוספים והסבירה כי היה תוקף אותה ולמרות זאת לא
התלוננה. לשאלת הסניגור העידה כי הוא היה מנצל אותה כספית וחי על חשבונה וכשנשאלה
לגבי טיב הקשר, השיבה כי הקשר היה לסירוגין והעובדה היא שילדיה אינם מהנאשם. היא
אישרה שאהבה אותו וכי גם רצונה למסור את ילדיה לשירותי הרווחה, לא הצדיקו את האלימות
כלפיה. המתלוננת הסבירה כי כחודש לאחר שמסרה את ילדיה לשירותי הרווחה, ביקשה אותם
חזרה. המתלוננת חזרה על כך שהנאשם לקח פחית מידה וריסק אותה עליה.

עדות אחותו של הנאשם

5. הנאשם הביא לעדות את אחותו כעדת אופי. הגב' תמרה גרוסמן העידה כי הנאשם אדם טוב
ותמיד בא לעזרת המשפחה. היא סיפרה שהוא מתחשב, סבלני ואוהב ילדים. לדבריה, הנאשם
היה בקשר עם המתלוננת אך הם נפרדו ובשל קושי נפשי ביקשה המתלוננת מהנאשם שיעזור לה
עם הילדים ועם הכסף וכשהוא רצה להפסיק לעזור היא התחילה לעשות לו בעיות כדי להענישו.
לדבריה, למשפחה אין רצון להיות בקשר עם המתלוננת אלא לעזור לנאשם.

תמצית ראיות וטיעוני המאשימה לעונש

6. ב"כ המאשימה הגישה את הרישום הפלילי של הנאשם [ת/1] ואת עיקר טיעוניה בכתב.

בית משפט השלום בבאר שבע

17 אפריל 2019

ת"פ 18-09-44162 מדינת ישראל נ' גרוסמן(עציר)

1 במסגרת טיעוניה, עמדה המאשימה על הערכים החברתיים הנוגעים לשלמות גופה ובטחונה של
2 המתלוננת וטענה כי בנסיבות ביצוע העבירה, מדובר בעבירות שבוצעו בנוכחות אמה המבוגרת
3 של המתלוננת וחברה נוספת שהייתה במקום וכי הנאשם למעשה מימש את איומיו הקודמים
4 ופגע במתלוננת בצורה משפילה ומבזה שהותירו עגמת נפש וצלקות נפשיות שאותן תישא
5 המתלוננת לשנים ארוכות, וזאת כפי שגם המתלוננת העידה בפני בית המשפט. המאשימה עתרה
6 לקבוע מתחם עונש ראוי שבין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר, וזאת תוך הפנייה לפסיקה.
7 נטען שאין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם בשל הליך שיקום ומנגד גם צוין שהרישום
8 הפלילי של הנאשם אינו ממך העניין. במכלול השיקולים עתרה המאשימה לגזור את דינו של
9 הנאשם ברף האמצעי של המתחם לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת וחתימה על
10 התחייבות.

11 תמצית טיעוני הסניגור לעונש .7

12 הסניגור הגיש כאסופת מסמכים חוות דעת ממקומות עבודה [נ/1] וטען כי הנאשם אדם צעיר
13 שלראשונה שוהה במעצר של ממש בתנאים קשים. לטענת הסניגור, מבלי להקל ראש במעשים
14 שבהם הודה הנאשם, יש צורך להסתכל על התמונה הכללית לרבות בשים לב לקשר הזוגי שנוהל
15 לסירוגין והרצון של המתלוננת למסור את הילדים, שעל אף שאינם ילדיו של הנאשם, הוא חש
16 כלפיהם אהבה ומבקש את טובתם.

17 לטענת הסניגור נכון להיום הנאשם הבין את הפסול במעשה ואף מביע צער אמתי על כך ואין לו
18 רצון לחזור לקשר הזוגי.

19 הסניגור גם ביקש לתת משקל לעובדה שמדובר באירוע יחיד אחרי תקופה לא מבוטלת של שנים
20 שהשניים היו יחדיו, אירוע שנפרס על פני זמן קצר ללא תכנון מקדים ובסמיכות ובתגובה
21 להוצאת הילדים.

22 לטענת הסניגור אין גורמי סיכון משמעותיים, נוכח שלנאשם אין רצון לחזור לחיים משותפים
23 אלא להמשיך בחייו ובעבודה קשה. הסניגור הפנה לפסיקה מטעמו וטען כי מתחם העונש ההולם
24 הוא נמוך יותר מכפי שטענה המאשימה ועל כן נכון ואפשרי להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

25 הנאשם פנה אף הוא לבית המשפט. הנאשם סיפר על מערכת היחסים המורכבת, על כך שבני הזוג
26 לא הסתדרו יחדיו, אולם גם על כך שהוא איש משפחה והוא מאוד אוהב את הילדים ואת העבודה
27 ומעולם לא נהג באלימות כלפי המתלוננת. הנאשם סיפר על רצונו להקים משפחה משלו. כאמור
28 בישיבה הראשונה ביקש הנאשם לחזור בו מההודאה ובישיבה האחרונה חזר וסיפר שהיו בשלבי
29 פרידה אולם הוא נשאר לעזור למתלוננת עם הילדים. הנאשם חזר והודה במעשים והסביר כי
30 נעשו על רקע התרגשות הנובעת מהוויכוח. הוא מבטיח שלא להמשיך בקשר ולא לחזור על טעות
31 שכזו.

32

33

בית משפט השלום בבאר שבע

17 אפריל 2019

ת"פ 18-09-44162-09 מדינת ישראל נ' גרוסמן(עציר)

הדין

מתחם העונש ההולם לאירועי האיומים והתקיפה של בת הזוג

- 1
- 2
- 3 9. בגזירת הדין יש להבטיח קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו
- 4 של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם. בחינת חומרת מעשה העבירה ומידת האשם
- 5 תיעשה תוך התייחסות לערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך זה ובמדיניות
- 6 הענישה הנוהגת; והכל כאמור בנסיבות הקונקרטיות של האירוע דנן.
- 7 מדובר באירוע מתגלגל כאשר שני חלקי האירועים (האיום בהודעות הטקסט והשלב השני
- 8 שבבית) קשורים זה בזה ועל כן יש לקבוע מתחם עונש אחד.
- 9 10. מעשי אלימות בתוך המשפחה, ובכלל זה תקיפת בת זוג, פוגעים בערכים המוגנים של שמירה על
- 10 בטחונה, כבודה וגופה של הקורבן, כשם שהם פוגעים בתא המשפחתי עצמו. מדובר בסטייה
- 11 מנורמת ההתנהגות הראויה בתוך המשפחה, במקום שמצופה כי ישררו בו יחסי אהבה, הרמוניה
- 12 וכבוד הדדי [השוו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.10.2007)]. על כן, כך
- 13 נפסק, נוכח עצמת הסכנה הנשקפת במקרים שכאלו ישנה חשיבות לשיקולי ההרתעה האישית
- 14 והציבורית [ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני (פורסם בנבו, 14.2.2011)] ומיצוי הדין עם הפוגע
- 15 [ע"פ 6539/17 אבו תנהא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.3.2018)].
- 16 מדיניות הענישה בעבירות של אלימות בתוך המשפחה היא מדיניות מחמירה עקרונית הכוללת
- 17 עונש של מאסר בפועל [ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 11.10.2007)]; רע"פ
- 18 182/13 נעם משה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.1.2013)], ומתן משקל גובר לעקרונות הגמול
- 19 וההרתעה על אף נסיבות אישיות [ראו למשל רע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו,
- 20 2009.8.20); ע"פ 6366/11 יופירב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.2.2012)]. ראו גם רע"פ
- 21 6191/18 דראושה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.8.2018):
- 22 **"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר**
- 23 **לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין**
- 24 **בכך כדי 'להוציא' את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה**
- 25 **ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה,**
- 26 **הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח"**
- 27 11. במקרה הקונקרטי, מדובר על שילוב של איומים שכשלעצמם מהווים מעשה אלים [ע"פ 6420/10
- 28 סלסנר נ' מדינת ישראל (23.8.2011)]; רע"פ 8188/09 דבורה נ' מדינת ישראל (25.10.2009)], וכן
- 29 אלימות פיזית ממשית המלמדת גם על מימוש האיומים שנשלחו באמצעות הטלפון וגם על
- 30 פוטנציאל לממש את האיומים שהושמעו לאחר התקיפה הפיזית; שהרי מי שמוכיח יכולת
- 31 אלימה, בוודאי יכולת מימוש איומים, מגביר את המסוכנות ועצמת הפגיעה בערך המוגן
- 32 שבעבירת האיומים – שעניינו שמירה על בטחונו, כבודו וחירותו של הקורבן, לרבות כמובן
- 33 החירות לפעול כפי מצפונו ורצונו [ראו ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, בעמ'
- 34 [378].

בית משפט השלום בבאר שבע

17 אפריל 2019

ת"פ 18-09-44162 מדינת ישראל נ' גרוסמן(עציר)

12. אני מקבל את טענת ההגנה כי האירוע האלים לא תוכנן מראש אלא הוא ספונטני והוא למעשה תגובה פיזית של הנאשם המבטאת את תחושותיו ביחס למסירת הקטינות באופן זמני לשירותי הרווחה, וזאת לאחר שנקשר אליהן על אף שאינו אביהן. עם זאת, גם מצוקה רגשית זו אינה מצדיקה כמובן את המעשה.
- לא הייתה כל סיבה שהנאשם ימשיך ויגיע בכלל לבית אמה של המתלוננת והעובדה שהגיע למקום ופעל באופן אלים כדי להיכנס לתוך הדירה, על אף שברור היה שהמתלוננת אינה רוצה בכך, מלמדת על נחישות מצדו לשנות את הבחירה שבחרה המתלוננת למסור את ילדיה לשירותי הרווחה, בחירה שאף שהנאשם יכול היה לחלוק עליה, עדיין רצונה של המתלוננת כבודה והיה על הנאשם לכבד זאת על אף הקושי בדבר.
- באותה נקודת זמן המתלוננת הייתה במצוקה רגשית בעצמה ועצם העובדה שעשתה את המעשה של מסירה מיוזמתה של בנותיה הקטינות לשירותי הרווחה, מלמדת על אותה מצוקה רגשית שבה הייתה נתונה ועל אותו קושי נפשי שאין מחלוקת בין הצדדים שהייתה נתונה בו. אלא שהנאשם, כבן זוגה של המתלוננת, במקום לגלות אמפטיה למצוקתה, תקף אותה על רקע אותה בחירה תקיפה רגשית (איומים) ותקיפה פיזית שבאה לידי ביטוי במעשה משפיל ומבזה של מעיכת הפחית על ראשה וכן אגרוף נוסף ואף יריקה לעברה, כאילו לא די למתלוננת תחושת הכישלון האישית, היא נאלצה לעבור השפלה מצד זה שהיה הכי קרוב אליה והיא חשה כלפיו אהבה.
- מעשהו של הנאשם כמי שמבקש "להעניש" את המתלוננת על בחירה שנאלצה לבצע בשל מצוקה רגשית, מעיד לא רק על חוסר אמפטיה אלא גם על זלזול בזכותה ובחירותה של המתלוננת לבחור כיצד לנהל את חייה וכיצד לגדל את בנותיה.
- סיום האירוע באיום נוסף על המתלוננת לאחר שנקט המעשה הפיזי הכואב והמשפיל, הוא למעשה החמרה עוד יותר של עצמת הפגיעה בערך המוגן כאמור.
- הנוק שנגרם למתלוננת הוא בעיקר נזק נפשי והדברים צצו ועלו גם במסגרת עדותה בבית המשפט.
13. במכלול השיקולים, אני סבור כי עצמת הפגיעה בערכים המוגנים גבוהה וכי מידת האשם של הנאשם בינונית עד גבוהה כאשר אני מייחס את ההפחתה במידת האשם למצוקה הרגשית שגם הנאשם חווה בשל הפרידה מהקטינות.
14. באשר למדיניות הענישה הנוהגת הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רב בענישה, שכן אין מקרה אחד דומה למשנהו:
- ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.01.2016) נדון עניינו של נאשם שתקף את אשתו בכך שדחף אותה עד שנפלה והחל לבעוט בה בעודה על הרצפה. הנאשם נדון לעונש של 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

בית משפט השלום בבאר שבע

17 אפריל 2019

ת"פ 18-09-44162 מדינת ישראל נ' גרוסמן(עציר)

- 1 ברע"פ 5788/12 ארטיוס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.8.2012) נדון עניינו של נאשם ללא עבר
2 פלילי, שהורשע בתקיפת בת זוגו (ריבוי עבירות). דינו של הנאשם נגזר לעונש מאסר של 7 חודשים
3 בפועל.
- 4 ובמחוזנו
- 5 בעפ"ג (ב"ש) 68864-05-18 אלעביד נ' מדינת ישראל (6.3.2019) אישר בית המשפט מתחם עונש
6 הולם שבין 6 ל- 15 חודשי מאסר לאירוע אלימות דומה שבו סטר הנאשם ובעט באשתו וניסה
7 לגרשה מהבית.
- 8 בת"פ (ב"ש) 55607-11-18 מדינת ישראל נ' בלחינז (11.3.2019) נדון עניינו של נאשם שתקף את
9 בת זוגו בכך שחבט בראשה כדי להענישה על מחדליה. סרקתי את הפסיקה הנהוגה וקבעתי
10 מתחם עונש הולם שבין 6 ל- 18 חודשי מאסר בפועל.
- 11 בת"פ (ב"ש) 47336-07-17 מדינת ישראל נ' אבו כף (3.7.2018) נדון עניינו של נאשם שחנק את
12 אשתו ושפך עליה כוס מים. קבעתי מתחם עונש הולם שבין 5 ל- 15 חודשי מאסר בפועל. המקרה
13 שלפנינו דומה בחומרתו בשים לב לרצונו של הנאשם "לחנק" את המתלוננת.
- 14 בת"פ (ב"ש) 8298-06-17 מדינת ישראל נ' פלוני (30.10.2017) נדון עניינו של נאשם אשר הורשע
15 בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג ואיומים בכך שחבט באשתו, היכה אותה וכשנפלה על הרצפה
16 החל לבעוט בה ברגליה, כאשר כתוצאה מהנפילה היא קיבלה מכה בראשה. זאת עשה על רקע
17 תחושתו כי היא בוגדת בו ואיימה שיהרגה. בית המשפט [כבי' השופט ד. בן טולילה] קבע מתחם
18 ענישה הולם של בין מאסר קצר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר.
- 19 ראו גם ת"פ (ב"ש) 32260-02-17 מדינת ישראל נ' אלקרעאן (15.5.2018), ת"פ (ב"ש) 9821-11-16
20 מדינת ישראל נ' פלוני (18.10.2017), ת"פ (ב"ש) 52766-08-17 מדינת ישראל נ' פרנבוך
21 (13.12.2017); ת"פ (ב"ש) 47830-08-17 מדינת ישראל נ' עואודה (30.1.2018) – שם נקבעו
22 מתחמים דומים לאירועים בהיקף חומרה דומה.
- 23 נזכיר מושכל יסוד כי **מדיניות הענישה הנוהגת היא רק אחד השיקולים שבקביעת מתחם**
24 **העונש ההולם ובוודאי שאינה השיקול הבלבדי.**
- 25 15. בשים לב לנסיבות שלפנינו, למידת האשם (הבינונית-גבוהה), ולעצמת הפגיעה הגבוהה בערכים
26 המוגנים אני קובע את מתחם העונש ההולם לכל האירוע המתמשך כמתחם ענישה אחד שנע
27 בין 5 חודשי מאסר בפועל ועד ל-18 חודשי מאסר.

28

29

30

31

בית משפט השלום בבאר שבע

17 אפריל 2019

ת"פ 44162-09-18 מדינת ישראל נ' גרוסמן(עציר)

גזירת הדין

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
16. הנאשם כבן 32 עוד מעט, רווק. יש לו רישום פלילי ישן שאינו ממך העניין. נוכח שאין אפיק טיפולי גם אין מקום לסטות ממתחם העונש ההולם.
17. התרשמתי כי היחסים שבין הנאשם לבין המתלוננת אינם בשלים וככל הנראה גם לא היו בשלים אף פעם, בוודאי לא לחיי משפחה הכוללים טיפול משותף בילדות. הרושם מבוסס על דברי הנאשם ועל דברי המתלוננת כאשר שניהם מתארים מפגשים לסירוגין ואף חוסר נאמנות אחד כלפי השני.
- התרשמתי מרצונו של הנאשם לחזור לעבודה וגם מרצונו להקים לעצמו משפחה. עם זאת, אני סבור כי הנאשם אכן נדרש להפנמה של האופן שבו מביע תסכולים ורגשות ובהקשר זה נדרשת הרתעה אישית בתוך המתחם בהתאם לסעיף 140 בחוק העונשין וזאת מעבר להרתעה הכללית שבעבירות האלמ"ב. התרשמתי כי הנאשם אכן נוטל אחריות היום על המעשים ומבקש לחזור למוטב, אולם הוא עדיין מתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלוננת ובכך הוא מקשה על תיקון תוצאות העבירה והדברים ניכרים גם בקשייה של המתלוננת לשקם עצמה כפי שעלה בעדותה בבית המשפט.
- אינני זוקף לחובתו של הנאשם את הזיגוג שעשה בבית המשפט שהרי בסופו של דבר כן הודה במערכת הפחית על ראשה של המתלוננת, למרות שלכאורה ביקש לחזור בו מההודאה רק בשל כך. התרשמתי כי הוא אכן היה נסער כאשר ראה את המתלוננת מולו וייתכן כי סיטואציה זו היא שגרמה לדיון להתפתח כפי שהתפתח. כעת הנאשם נוטל אחריות ויש לזקוף לזכותו גם את החיסכון בעדות המעמיקה של המתלוננת בבית המשפט, אילו היה נערך בירור עובדתי. במכלול השיקולים, אני סבור כי נכון לגזור את דינו של הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, אולם לא ברף הנמוך ביותר, וזאת כרכיב הענישה העיקרי.
18. לצד רכיב הענישה העיקרי, יש צורך להשלים את העונש ההולם במאסר על תנאי משמעותו חלק מהעונש הנוכחי שרק ביצועו יידחה, וזאת אם הנאשם יחזור לסורו.
- עוד יש צורך לטעמי בפיצוי משמעותי למתלוננת שהוא חלק האמפטיה שחסרה לתיקון תוצאות העבירה ולצמצום פגיעותה של המתלוננת.
- כיוון שלא מדובר בעבירה כלכלית במהותה, לא מצאתי שנכון לקבוע עונש קנס.

סוף דבר - גזר הדין

19. לאחר שבחנתי את נסיבות העבירות, את חומרת המעשים ומידת אשמו של הנאשם אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:
- (א) 8 חודשי מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו של הנאשם 25.9.2018.

בית משפט השלום בבאר שבע

17 אפריל 2019

ת"פ 44162-09-18 מדינת ישראל נ' גרוסמן(עציר)

- 1 (ב) 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק
2 העונשין, עבירת אלימות מסוג פשע.
- 3 (ג) 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים ובכפוף לסעיף 52(ג) בחוק
4 העונשין, עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים.
- 5 (ד) הנאשם יפצה את המתלוננת, ע.ת. 3, בסך של 3,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 6 תשלומים שווים
6 ורצופים החל מיום 1.6.2019 ובכל 1 לחודש לאחוריו. אם לא ישולם אחד התשלומים במועד,
7 תעמוד היתרה לפירעון מיידי ויתווספו הפרשי הצמדה וריבית כחוק.
8
9
- 10 המאשימה תמסור פרטי ניזוק בתוך 14 יום במזכירות בית המשפט.
11
- 12 הנאשם ידאג לקבלת שוברי תשלום ממזכירות בית המשפט.
13
- 14 **זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.**
15
16
17 **ניתן והודע היום י"ב ניסן תשע"ט, 17/04/2019 במעמד הנוכחים.**

איתי ברסלר-גונן, סגן נשיאה

18

הנאשם: אני מבין את גזר הדין.

